

Do hôr

Rozhodla som sa písať o prírode a zvieratkách, pretože som s rodičmi od útleho detstva strávila veľa času v horách.

Príroda je v súčasnosti často opakované slovo. Pre ľudí je útočiskom a únikom, liekom, ale aj balzomom pre dušu v čase zákazov, príkazov a obmedzení. Každé ročné obdobie ma niečím fascinuje. Pri jarných prechádzkach lesným porastom je pre mňa neskutočným zážitkom počúvať nádherný koncert rôznych spevavcov. Mala som tú česť vidieť aj párik jariabka lesného, ktorý sa u nás vyskytuje zriedkavo. Cez leto počas bicyklovania spoznávam nové miesta a chodníčky. Cestou sa mi podarí nájsť aj zopár hribov, prípadne iných lesných plodov. Poteší ma, keď si na jeseň z nazbieraných darov prírody počas sychravého počasia môžem uvariť bylinkový čaj. Z výstupu na náš najvyšší vrch – Pol'anu – sa najviac teším v októbri. Vtedy je z nej najkrajší výhľad. Môžete tu vidieť najprírodnejšie a najfarebnejšie umelecké dielo. Zo zimných mesiacov mám najradšej február a vysvetlím aj prečo.

Ani neviem, ako som vhupla do koníčka môjho ocina, ktorý je vášnivý poľovník. Rada s ním chodím v zimnom období prikrmovať lesnú zver. Našou odmenou je, keď nájdeme pri krmelcoch parožie kráľa hôr – jeleňa lesného. Pri hľadaní jeleních zhodov sme natrafili na stopy veľkého medveďa. Keď môj ocino uvidel moju vystrašnú tvár, snažil sa ma presvedčiť, že to bol snežný muž yetti. Samozrejme, že som mu neuverila. Po takýchto zážitkoch si doma rozprávame všetko, čo sme počas dňa zažili.

Som rada, že bývam v kraji, ktorý je obklopený krásnou prírodou. Tu človek zabudne na všetky starosti a príde na úplne iné myšlienky. Počas pandemickej situácie je príroda asi to najlepšie riešenie, ako si vyplniť svoj voľný čas. Takže aj vy, neváhajte, do ruksaka fľaštičku a klobásku dajte a do hôr sa čoskoro vydajte.